

Чудово!

нарешті

я побачу

великий

світ!

І, можливо, зустріну інших щасливих свинок.

Ось ліс, а отже, тут має бути галявина...

Та, на жаль, галявини Пінг не знайшов. Натомість він побачив воду. І це було щастя — адже йому давно вже пересохло в горлі.

Саме тоді Понг обережно визирнув з-за кущів. У лісі було тихо, ніхто за ним не гнався. Він потроху заспокоювався. Відчувши спрагу, Понг легко дістався до свого улюбленого озерця. Та коли він пив, то помітив істоту — дуже схожу на нього, от тільки вбрану не в смугастий одяг, а в рожевий. На вигляд істота була нестрашною. Понг ніколи раніше не зустрічав нікого, аж так схожого на нього. І він вирішив не боятися — достатньо вже набоявся, як на один день.